



## Medalla d'or al mèrit cívic a les Hospitalàries del Sagrat Cor

► L'Ajuntament de Barcelona va aprovar el passat 25 de juliol 2014 l'atorgament de la Medalla d'Or al Mèrit Cívic a la Congregació de les Germanes Hospitalàries del Sagrat Cor de Jesús com a «reconeixement a la seva contribució, des de la seva creació, en millorar la qualitat de vida i la salut dels nostres ciutadans». L'acte de lliurament es va realitzar dimarts 16 de febrer d'enguany, a les 19.30 h al Saló de Cent de l'Ajuntament, en la persona de sor Teresa Iñíguez, superiora provincial, de mans de l'alcalde, Xavier Trias. Hi eren presents altres autoritats de l'Ajuntament i de la Generalitat, així com el cardenal de Barcelona i el bisbe Agustí Cortés, tenint present la forta presència de les religioses al territori de la Diòcesi de Sant Feliu de Llobregat. La congregació té com a objectiu donar resposta a la situació d'abandonament sanitari i d'exclusió social dels malalts mentals, especialment les dones. (Fotografia: Ajuntament de Barcelona).



### GLOSSA

## Per no tenir set mai més

Un petit grup de voluntàries que col·labora en una entitat catòlica dedicada a l'atenció als malalts organitza des de fa uns anys, amb un grup de persones afectades de paràlisi cerebral, una estona de pregària mensual, un vespre, que anomenen «l'espai de revisió de vida». És obert als membres de l'entitat i a tothom qui hi vulgui participar. En paraules d'una de les organitzadores, «és com una aturada en el nostre dia a dia per anar a pouar l'aigua viva al pou de Jacob [...]»: «El qui begui de l'aigua que jo li donaré, mai més no tindrà set: l'aigua que jo li donaré es convertirà dintre d'ell en una font d'on brollarà vida eterna» (Jn 4,14). És un espai per compartir pau, serenor, reflexió i pregària. Atrafegats com anem amb les nostres preocupacions, el testimoni dels amics ens ajuda a aprendre a anar més a poc a poc i a ser més conscients que, per insignificants que ens sentim, Déu compta amb cadascun de nosaltres perquè aquest món sigui millor.»

Les vivències, situacions personals, fets d'actualitat, textos, dificultats de la malaltia..., tornant sempre

a la Paraula de Déu, van configurant aquesta estona de pregària conjunta. L'objectiu d'aquestes pregàries el podem fer nostre tots els cristians a l'hora de pregar: cercar la pau del Senyor, sentir la seva presència, escoltar la seva veu i anar discernint la seva voluntat; apropar-nos al Pare, enmig del dia a dia i dels trasbalsos que comporta, dels sorolls que omplen la ment i el cor. Deixar-ho tot a les seves mans.

Les característiques d'aquest grup de pregària fan propera la imatge del Senyor que, sovint, fa seva la malaltia, des de l'amor i la misericòrdia: «Estava malalt i em visitàreu» (Mt 25,36). Dedicar temps a acollir malalts, a escoltar-los, a curar els mals del cos i de l'esperit. Els cristians que donen continuïtat a aquesta predilecció pels qui pateixen una malaltia segueixen la seva indicació i fan actual aquesta preferència que manifesta quan envia en missió els deixebles i entre les instruccions que els dóna una és: «Cureu malalts» (Mt 10,8). Una invitació a continuar la missió.

Enric Puig Jofra, SJ

### RESSÒ DE LA PARAULA

## Descans i consol

Caminem al costat de Jesucrist, perquè Ell és la Vida i cap a Ell, perquè és la Veritat. Alguns afegirien que «caminem també per Ell», perquè és el Camí. En això consisteix tota la vida cristiana.

Uns insisteixen en la dificultat del camí, les seves exigències, l'esforç que requereix ser cristià veritable. Uns altres, per contra, volen donar una imatge més positiva i subratllen que el cristianisme és un camí d'alegria i de pau. Uns reconeixen que el camí de la fe, amb les seves renúncies, supera les nostres forces. Uns altres sostenen que si ens proposem de debò seguir caminant, arribarem a la meta.

Sens dubte no tot són llàgrimes i sofriment en la vida cristiana. L'itinerari cristià és d'autèntica felicitat.

Santa Teresa en el llibre 4t de *Las Moradas* ens parla de «contentos» (o «consuelos») i «gustos» que trobem en el camí. El segon diumenge de Quaresma contemplem els deixebles Pere, Joan i Jaume, compartint amb Jesús un moment de plena pau i assossec. Què direm, doncs, sobre el camí cristià?

En santa Teresa són molt presents el que ella denomina «mercedes o regalos» que el Senyor ens fa. No fou en absolut una santa trista, sinó tot el contrari. Sense aquests regals no tindria sentit la lloança i l'agraïment al Senyor. Però distingeix entre «contentos» o «consuelos» i «gustos». Aquells provenen del nostre esforç, són com l'aigua que arriba al nostre camp a través d'enginy i treball com, per exemple, quan la pugem mitjançant una sèria i uns canals. Els gustos, per contra, vénen directament de Déu, com l'aigua que raja en el nostre camp de la font mateixa. Aquells són com la satisfacció d'haver fet bé les coses. Aquests vénen quan Déu gratuïtament ho concedeix. En definitiva l'alegria i la pau estan presents en el camí cristià i tot ve del Senyor.

Per ella «gaudir» de Déu i de la seva pau és entrar en «oració de quietud». El cor «s'eixampla o dilata», com diu el Salm 118,32. Nosaltres veiem alguna cosa semblant en el que van experimentar els deixebles en el Tabor. Era «el fet de trobar-s'hi bé», amb Jesús, dins d'aquell núvol, sentint a prop la seva presència i la dels germans, escoltant la veu clara del Pare declarant el seu amor. Però també hi veiem que el goig els va venir regalat als tres deixebles, van ser sorpresos per un do tan gran. I tot i així, van haver de fer l'esforç de pujar amb Jesús, fer-li cas i caminar fins a arribar al cim. Sentien la satisfacció d'haver pujat, encara que l'alegria que venia del do rebut era fins i tot més gran...

En fi, avui podem afirmar que qui no hagi experimentat l'alegria i la pau en el camí de la seva fe, és que no coneix encara Jesucrist o, el que seria pitjor, no camina realment amb Ell.

Certament aquesta alegria i aquesta pau són especials. Per saber si les hem experimentades, ens dirà santa Teresa, mireu en quina mesura hem superat la por, si ja no complim per temor, si estem més disposats a seguir sent cristians, fins a quin punt estem més decidits i som més generosos amb Jesucrist.

Anem sent educats en el camí amb Ell. Els deixebles van baixar de la muntanya, perquè calia seguir caminant. I santa Teresa té per davant l'itinerari de les tres «moradas» restants del Castell. Només que la manera de caminar ja era diferent: romania el regust d'haver experimentat el goig d'amor de Déu.



† Agustí Cortés Soriano  
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat



**ENTREVISTA**



▶ **JOAN MARTÍ LLOBET**

**Eliminar la pobresa**

La Campanya d'enguany de Mans Unides, amb el lema «Lluitem contra la pobresa, t'hi apuntes?», pretén contagiar i convidar a ser constructors d'un desenvolupament social i cultural centrat en les persones. «La lluita contra la pobresa que proposem ha de ser un esforç de tots; si ens impliquem seriosament, les possibilitats de victòria seran una realitat», afirma Joan Martí, president de Mans Unides de Barcelona.

**El papa Francesc convida a treballar en favor d'un model de societat que no exclouï els pobres...**

El Papa ens ajuda, i també ens estimula i ens obliga. Ens parla de moltes actituds a canviar. Diu que hem d'anar cap a un model de societat que no exclouï els dèbils, els qui pateixen la falta d'oportunitats. Quan siguem capaços d'aconseguir que donar i donar-se no sigui un deure, sinó una necessitat, haurem avançat moltíssim.

**Què demaneu a la societat i als mitjans per assolir els objectius?**

A la societat, el seu compromís, la seva implicació, la seva solidaritat. Hem de donar d'allò que tenim la sort de gaudir, no donar el que ens sobra. I als mitjans de comunicació els demanem que ens donin suport per aprofundir en la comunicació de la realitat del Sud.

**Com valora la Declaració del Mil·lenni, amb els objectius per al 2015?**

Ha suposat avenços significatius en àmbits fonamentals, però encara queda molt. Per exemple, s'ha aconseguit pràcticament la igualtat en l'educació primària, però encara hi ha més de 50 milions de nenes i nens que no tenen accés a l'escola. Necessitem una economia i una política al servei de la persona i de les seves necessitats, no al servei dels diners i del poder.

Òscar Bardají i Martí

**PREGÀRIES DE LA M. TERESA**

**Per l'Església**



Oh Senyor, et prego per l'Església.

Hi ha pels carrers moltes esglésies; malgrat tot, tu saps, oh Senyor, que només n'hi ha una d'Església.

Dóna'ns amor i misericòrdia: només així un dia totes les esglésies podran esdevenir-ne Una.

Tu mateix has dit: com jo i el Pare som una sola cosa, l'Església hauria de ser igualment una cosa.

Uneix-nos a tots, Senyor, amb la teva força, amb la joia i l'amor, i dóna'ns la pau a nosaltres i a l'Església, Amén.

**Mare Teresa de Calcuta**

**SER PADRES**

**Seguir al pie del cañón como padres**



Me encuentro con frecuencia con adolescentes que a la vista de tantas contradicciones parentales optan por retirarse y mandarlo todo a paseo. Estoy acostumbrado a escuchar en la consulta expresiones espontáneas como estas: «¡Que les zurzan!», «¡Que se vaya al cuerno con sus líos!», «Yo paso de sus problemas», «¡Que le den la lata a otro!»

Obviamente, el aguante del hijo de unos padres dimisionarios también tiene sus límites. A la corta y a la larga, siempre es mejor seguir al pie del cañón en el ejercicio parental a pesar de todas las dificultades que comporta el proceso de separación. No sólo porque es nuestro deber como padres, sino también porque, egoístamente hablando, nos evitaremos muchos problemas que con el tiempo podrán crearnos los hijos que hemos dejado ir de la mano.

Pensemos en aquella frase del escritor Oscar Wilde que dice: «Los niños comienzan por amar a los padres; cuando ya han crecido, los juzgan, y, a veces, los perdonan.» Con la separación, la educación de los hijos se resiente.

Los niños —¡qué listos son!— saben perfectamente cómo sacar tajada de estas delicadas circunstancias familiares. Hace su aparición el chantaje para conseguir cosas o para imponer sus condiciones en el hogar. ¡Qué difícil es imponer disciplina en estas circunstancias!

Los niños —¡qué listos son!— saben perfectamente cómo sacar tajada de estas delicadas circunstancias familiares. Hace su aparición el chantaje para conseguir cosas o para imponer sus condiciones en el hogar. ¡Qué difícil es imponer disciplina en estas circunstancias!

**Dr. Paulino Castells**

(Crecer con padres separados, Plataforma Editorial)

**LEX ORANDI, LEX CREDENDI**

**Llevar el Evangelio en el bolsillo**



Cabe en el bolsillo. Dice el Papa: «Es una cosa buena tener un pequeño Evangelio, pequeño, y llevarlo con nosotros en el bolsillo, en el bolso.»

Cabe en nuestra jornada. «Leer un breve pasa-je en cualquier momento del día. E incluso en medio de muchas ocupaciones se puede siempre encontrar el tiempo.»

Cabemos en la escena. «Tomas el Evangelio, eliges un pasaje, lo lees una vez, lo lees dos veces». Imagínate en la escena como si tú vieses lo que sucede, contempla a Jesús, habla con Él sobre eso, «como surge de mi corazón».

Cabe en nuestra mente y en nuestro corazón. Lee con «tu mirada fija en Jesús», Él «nos habla, en el Evangelio».

Cabemos nosotros en el corazón del Padre. «Nuestro Padre, que dijo a los apóstoles, y también a nosotros, escuchad a Jesús, porque es mi Hijo predilecto.»

Cabemos nosotros junto a «tantos hermanos afligidos por fatigas, enfermedades, injusticias, ignorancias, pobreza material y espiritual». «La Palabra de Cristo crece en nosotros cuando la proclamamos».

Con María, que «conservaba estas cosas y las meditaba en su corazón» (Lc 2,19), aprendamos un «poco más a subir con la oración y escuchar a Jesús y a bajar con la caridad fraterna, anunciando a Jesús».

**Hna. M. de los Ángeles Maeso Escudero**  
Franciscana de los Sagrados Corazones

**LECTURES MISSA DIÀRIA I SANTORAL**



Accés al Breviari

2. ■ **Dilluns** (litúrgia hores: 2a setm.) [Dn 9,4b-10 / Sl 78 / Lc 6,36-38]. Sant Lluci, bisbe; santa Genara, mr.; santa Agnès de Praga o de Bohèmia, rel. franciscana.
3. ■ **Dimarts** [Is 1,10.16-20 / Sl 49 / Mt 23,1-12]. Sant Medir, pagès mr. barceloní; sant Ermenter (o Emeteri) i sant Celdoni (o Celoni), soldats mrs. a Calahorra; santa Màrcia, vg. i mr.
4. ■ **Dimecres** [Jr 18,18-20 / Sl 30 / Mt 20,17-28]. Sant Casimir (1458-1484), príncep polonès; sant Luci I, papa (romà, 253-254) i mr.; sants Nèstor, Eteri, Arcadi, Capitó, bisbes i mrs.
5. ■ **Dijous** [Jr 17,5-10 / Sl 1 / Lc 16,19-31]. Mare de Déu d'Àfrica. Sant Focas, mr.; sant Josep Joan de la Creu, rel. franciscà; santa Olívia, vg. i mr.; sant Luperc, mr.
6. ■ **Divendres** [Gn 37,3-4.12-13a.17b-28 / Sl 104 / Mt 21,33-43.45-46]. Sant Oleguer (†1137), bisbe de Barcelona i de la Tarragona reconquerida. Sant Virgili, bisbe; santa Coleta Boylet (†1447), vg. reformadora clarissa.
7. ■ **Dissabte** [Mi 7,14-15.18-20 / Sl 102 / Lc 15,1-3.11-32]. Santa Perpètua i la seva serventa Felicitat, mrs. a Cartago (203). Sant Teòfil, bisbe.
8. ■ **† Diumenge vinent**, III de Quaresma (lit. hores: 3a setm.) [Ex 20,1-17 (o més breu: Ex 20,1-3.7-8.12-17) / Sl 18 / 1Co 1,22-25 / Jn 2,13-25]. Sant Joan de Déu (1495-1550), rel. portuguès, fund. a Granada de l'Orde Hospitalari (OH), patró dels malalts i dels bombers. Sant Veremon (Bermudo) d'Irache, abat; santa Aurèlia de Niça, mr.

## DIUMENGE II DE QUARESMA

### ▶ Lectura del llibre del Gènesi (Gn 22,1-2.9a.10-13.15-18)

En aquells dies, Déu, per posar a prova Abraham, el cridà: «Abraham». Ell respongué: «Aquí em teniu». Déu li digué: «Pren, si et plau, Isaac, el teu fill únic, que tant estimes, vés-te'n al país de Morià i allà, dalt de la muntanya, que jo t'indicaré, sacrifica'l en holocaust.»

Arribats a l'indret que Déu havia indicat a Abraham, hi aixecà l'altar i apilà la llenya. Llavors agafà el ganivet per degollar el seu fill. Però l'àngel del Senyor el cridà des del cel: «Abraham, Abraham». Ell li respongué: «Aquí em teniu». L'àngel li digué: «Deixa estar el noi, no li facis res. Ja veig que reverencies Déu, tu que no m'has refusat el teu fill únic». Llavors Abraham alçà els ulls i veié un moltó agafat per les banyes en una bardissa. Hi anà, el prengué i el sacrificà en holocaust en lloc del seu fill. L'àngel del Senyor tornà a cridar Abraham des del cel i li digué: «Escolta l'oracle del Senyor: "Ja que has fet això de no refusar-me el teu fill únic, juro per mi mateix que t'ompliré de benediccions i faré que la teva descendència sigui tan nombrosa com les estrelles del cel i com els grans de sorra de les platges de la mar; els teus descendents heretaran les ciutats dels seus enemics, i tots els nadius del país, per beneir-se, es valdran de la teva descendència, perquè has obeït el que jo t'havia manat".»

### ▶ Salm responsorial (115)

R. *Continuaré caminant entre els qui viuen a la presència del Senyor.*

Crec amb tot el cor, tot i que deia: / «Que en sóc de dissortat», / al Senyor li voldria / la mort dels qui l'estimen. R.

Ah, Senyor, sóc el vostre servent, / ho sóc des del dia que vaig néixer. / Vós em trencàreu les cadenes. / Us oferiré una víctima d'acció de gràcies, / invocant el vostre nom. R.

Compliré les meves promences, / ho faré davant del poble, / als aïres de la casa del Senyor, / al teu bell mig, Jerusalem. R.

### ▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma

(Rm 8,31b-34)

Germans, si tenim Déu a favor nostre, qui tindrem en contra? Ell que va entregar el seu propi Fill per tots nosaltres i no el va plànyer, com no estarà disposat a donar-nos-ho tot, juntament amb el seu Fill?

Qui es presentarà per acusar els elegits de Déu? És Déu qui els declara innocents. Qui gosarà condemnar-los? Jesucrist, el qui va morir, més encara, el qui va ressuscitar, és el qui està a la dreta de Déu intercedint per nosaltres.

### ▶ Lectura de l'evangeli segons sant Marc (Mc 9,2-10)

En aquell temps, Jesús prengué Pere, Jaume i Joan, els duqué tots sols dalt d'una muntanya alta i es transfigurà davant d'ells: els seus vestits es tornaren fulgurants, i eren tan blancs que cap tintorer del món no hauria pogut blanquejar-los així. Se'ls aparegué Elies amb Moisès, i conversaven amb Jesús. Llavors Pere diu a Jesús: «Rabí, que n'estem de bé aquí dalt! Hi farem tres cabanes, una per a vós, una per a Moisès i una altra per a Elies». No sabia pas què dir, d'esglaiats que estaven. Llavors es formà un núvol que els cobria, i del núvol estant va sortir una veu: «Aquest és el meu Fill, el meu estimat; escolteu-lo». Immediatament, mirant al seu voltant, ja no veïeren ningú més, sinó Jesús tot sol amb ells.

Mentre baixaven de la muntanya, Jesús els manà que no referissin a ningú allò que havien vist, fins després que el Fill de l'home hagués ressuscitat d'entre els morts.

Els retingueren aquestes paraules i discutien entre ells què volia dir això de «ressuscitar d'entre els morts».

### ▶ Lectura del libro del Génesis (Gn 22,1-2.9a.10-13.15-18)

En aquellos días, Dios puso a prueba a Abrahán, llamándole: «¡Abrahán!» Él respondió: «Aquí me tienes.» Dios le dijo: «Toma a tu hijo único, al que quieres, a Isaac, y vete al país de Moria y ofrécelo allí en sacrificio, en uno de los montes que yo te indicaré.»

Cuando llegaron al sitio que le había dicho Dios, Abrahán levantó allí el altar y apiló la leña, luego ató a su hijo Isaac y lo puso sobre el altar, encima de la leña. Entonces Abrahán tomó el cuchillo para degollar a su hijo; pero el ángel del Señor le gritó desde el cielo: «¡Abrahán, Abrahán!» Él contestó: «Aquí me tienes.» El ángel le ordenó: «No alargues la mano contra tu hijo ni le hagas nada. Ahora sé que temes a Dios, porque no te has reservado a tu hijo, tu único hijo.» Abrahán levantó los ojos y vio un carnero enredado por los cuernos en la maleza. Se acercó, tomó el carnero y lo ofreció en sacrificio en lugar de su hijo. El ángel del Señor volvió a gritar a Abrahán desde el cielo: «Juro por mí mismo —oráculo del Señor—: Por haber hecho esto, por no haberte reservado a tu hijo único, te bendeciré, multiplicaré a tus descendientes como las estrellas del cielo y como la arena de la playa. Tus descendientes conquistarán las puertas de las ciudades enemigas. Todos los pueblos del mundo se bendecirán con tu descendencia, porque me has obedecido.»

### ▶ Salm responsorial (115)

R. *Caminaré en presencia del Señor en el país de la vida.*

Tenia fe, aun cuando dije: / «¡Qué desgraciado soy!» / Mucho le cuesta al Señor / la muerte de sus fieles. R.

Señor, yo soy tu siervo, / siervo tuyo, hijo de tu esclava: / rompiste mis cadenas. / Te ofreceré un sacrificio de alabanza, / invocando tu nombre, Señor. R.

Cumpliré al Señor mis votos / en presencia de todo el pueblo, / en el atrio de la casa del Señor, / en medio de ti, Jerusalén. R.

### ▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos

(Rm 8,31b-34)

Hermanos:

Si Dios está con nosotros, ¿quién estará contra nosotros? Él que no perdonó a su propio Hijo, sino que lo entregó por todos nosotros, ¿cómo no nos dará todo con él?

¿Quién acusará a los elegidos de Dios? ¿Dios, el que justifica? ¿Quién condenará? ¿Será acaso Cristo, que murió, más aún, resucitó y está a la derecha de Dios, y que intercede por nosotros?

### ▶ Lectura del santo evangelio según san Marcos (Mc 9,2-10)

En aquel tiempo, Jesús se llevó a Pedro, a Santiago y a Juan, subió con ellos solos a una montaña alta, y se transfiguró delante de ellos. Sus vestidos se volvieron de un blanco deslumbrador, como no puede dejarlos ningún batanero del mundo. Se les aparecieron Elías y Moisés, conversando con Jesús. Entonces Pedro tomó la palabra y le dijo a Jesús: «Maestro, ¡qué bien se está aquí! Vamos a hacer tres tiendas, una para ti, otra para Moisés y otra para Elías.» Estaban asustados, y no sabía lo que decía. Se formó una nube que los cubrió, y salió una voz de la nube: «Este es mi Hijo amado; escuchadlo.» De pronto, al mirar alrededor, no vieron a nadie más que a Jesús, solo con ellos.

Cuando bajaban de la montaña, Jesús les mandó: «No contéis a nadie lo que habéis visto, hasta que el Hijo del hombre resucite de entre los muertos.»

Esto se les quedó grabado, y discutían qué querría decir aquello de «resucitar de entre los muertos».



**Transfiguració del Senyor (detall). Pintura de Giovanni Bellini (1480), Capodimonte, Nàpols**

## COMENTARI

# Aquest és el meu Fill, l'estimat, escolteu-lo!



La Quaresma no vol dir caminar amb els ulls baixos. La transfiguració de Jesús ens invita a aixecar la mirada i descobrir la glòria de Déu en el Jesús que fa camí cap a Jerusalem. La transfiguració de Jesús passa davant Pere, Joan i Jaume, els tres deixebles que són testimonis dels esdeveniments cabdals del ministeri de Jesús. Aquest fragment de l'evangeli d'avui és per a Marc el cim de la revelació: Jesús confessat Messies per Pere (8,29), revela als seus deixebles que ser Messies vol dir patir (8,31). Marc subratlla la incomprensió dels deixebles (8,6), ja que volen fer tres cabanes per tal de fer

durar la visió gloriosa. Però l'ombra de la passió es projecta sobre Jesús. En aquest horitzó de sofriment, es revela tanmateix la veritable glòria de Jesús, que li ve de Déu mateix. Déu Pare s'hi fa present. Moisès i Elies, representants de la llei i dels profetes, paraven amb Jesús de la seva mort i la seva resurrecció.

La transfiguració havia de ser una experiència impactant per als deixebles, i important en la relació de Jesús amb el Pare. Una experiència semblant a la del baptisme o a la del misteri pasqual mateix. El paral·lelisme entre la transfiguració i el baptisme de Jesús el posa de relleu la veu del Pare: «Aquest és el meu Fill, l'estimat, escolteu-lo!» El núvol llavors cobreix la divinitat de Jesús i tornen a veure'l

tot sol, amb la túnica que no presentava la blancor de la transfiguració.

Cal escoltar Jesús no només quan veiem la seva glòria, sinó quan el núvol ha cobert tot el seu esplendor. És en aquests moments de foscor que hem d'escoltar-lo, tal com diu el Pare. Cal baixar de la muntanya i seguir Jesús que fa camí cap a Jerusalem, on serà mort i ressuscitarà. Per a Marc, confessar que Jesús és Fill de Déu només es pot fer al peu de la creu com el centurió, que va dir: «Veritablement aquest home era Fill de Déu» (15,39). Cal llegir el relat de la transfiguració a la llum de la creu.

**Ignasi Ricart**, claretià



## NOTÍCIES DE L'ESGLÉSIA DIOCESANA

### CRÒNICA

**L'Hospitalitat de Lourdes celebra la festivitat de la Mare de Déu.** El passat 11 de febrer, a les 19 h, a la Catedral de Barcelona, es va celebrar una Eucaristia per als voluntaris i malalts de tota la Província Eclesiàstica de Barcelona, presidida pel bisbe Agustí Cortés. La missa va finalitzar amb una processó de torxes fins a l'altar, on hi havia una imatge de la Mare de Déu de Lourdes, com a gran intercessora pel guariment del cos i de l'ànima.

**Amb els ancians de la Residència Sant Josep de Sant Boi de Llobregat.** Des que Mn. Lluís Alonso es va retirar de la primera línia, a la parròquia de Sant Baldiri, ha vingut a viure a la Residència Sant Josep, on continua exercint de capellà, com no podia ser d'una altra manera, a més d'altres col·laboracions en algunes parròquies de Sant Boi. Diumenge 15 de febrer el bisbe Agustí va celebrar l'Eucaristia per als residents, i després, va saludar-los personalment, acabant la visita amb un dinar de germanor. Va ser una matinal ben entranyable, on poder compartir la vida i l'experiència d'aquestes persones.



L'Amor, Missió de la Família. Aquest és el lema de la Setmana i Jornada de la Família de les diòcesis amb seu a Catalunya, prevista de l'1 al 8 de març de 2015. Durant la setmana es convida a les parròquies a fer activitats lúdiques, formatives, de catequesi... orientades a la família. La Jornada de la Família, pròpiament dita, tindrà lloc el proper diumenge, dia 8, a la Casa de l'Església, a partir de les 16.30 h. Hi haurà una conferència i posterior diàleg amb el ponent, que serà el vicari general, Mn. Jaume Berdoy. Com a cloenda, els participants se sumaran a la celebració de l'Eucaristia del 2n diumenge de Quaresma, a les 19 h a la Catedral de Sant Llorenç.

Per altra part, la Delegació de Família i Vida està treballant el qüestionari del Sínode sobre la Família d'enguany, amb alguns matrimonis, representants d'alguns arxiprestats i d'alguns moviments o associacions que tenen presència a la diòcesi, com ara el CPM, Schoenstatt, Obra Sant Joan d'Àvila i Christífideles Laici. Està resultant una experiència de comunió enriquidora on es veu la realitat de la pastoral familiar dels diversos llocs de la diòcesi amb les dificultats i les joies que es troben en dur-la a terme.

### AGENDA

**Inauguració de l'economat a Vilanova i la Geltrú.** El proper dimarts 3 de març, a les 11 h, es realitzarà la signatura del conveni entre Càritas Diocesana de Sant Feliu de Llobregat i l'Ajuntament de Vilanova i la Geltrú, i la inauguració i benedicció dels locals d'aquest nou servei assistencial a la ciutat, situats al carrer del Recreo, 6. L'economat vilanoví serà un servei social de distribució d'aliments gestionat sota la modalitat d'un supermercat, on les

persones i famílies usuàries poden anar a buscar una quantitat d'aliments predeterminada i escollir amb un sistema de punts els productes que més s'ajustin a les seves necessitats i a la seva organització dels àpats diaris, dins de l'estoc disponible a l'establiment. El nou servei suposarà un benefici per a la dignitat i la llibertat de les persones. L'economat serà gestionat per l'Ajuntament de Vilanova i Càritas Interparroquial de Vilanova i la Geltrú. A l'acte seran presents l'alcaldeessa de la vila, Neus Lloveras, el bisbe de

Sant Feliu de Llobregat, Agustí Cortés, el director de Càritas Diocesana, Joan Torrents, entre altres autoritats.

### ESPIRITUALITAT

**Recessos de Quaresma.** El 7 de març hi haurà dos recessos per a sengles col·lectius eclesials. Els seminaristes de Barcelona i Sant Feliu de Llobregat, s'apleguen a partir de les 10 h a la Casa d'Espiritualitat Sagrada Família, de Rubí, amb la predicció del bisbe Agustí. A la mateixa hora, a la Casa de l'Església, són convocats els religiosos i religioses de la diòcesi, per aprofundir el significat de la Quaresma, de la mà del delegat, P. Josep Maria Henríquez.

**«Tesoro de tu vida.»** Un espai de pregària i convivència per a adolescents i joves entre 13 i 25 anys. Del 6 al 8 de març, a Palljà, acabant amb un miniconcert de música cristiana. Hi haurà moments de pregària, reflexió, celebració i animació pastoral. Per a més informació a [tesorodtv@gmail.com](mailto:tesorodtv@gmail.com) i a Facebook [TesorodetuVida](https://www.facebook.com/TesorodetuVida).



### CATEDRAL

**2n diumenge de Quaresma.** Avui, 1 de març, a les 19 h, Eucaristia presidida pel bisbe Agustí Cortés, amb la presència del cor dels Àrtics de l'Orgue de Sitges.

## ECO DE LA PALABRA

### Descanso y consuelo

**C**aminamos junto a Jesucristo, porque Él es la Vida y hacia Él, porque es la Verdad. Algunos añadirían que «caminamos también por Él», porque es el Camino. En ello consiste toda la vida cristiana.

Unos insisten en la dificultad del camino, sus exigencias, el esfuerzo que requiere ser cristiano verdadero. Otros, por el contrario, quieren dar una imagen más positiva y subrayan que el cristianismo es un camino de alegría y de paz. Unos reconocen que el camino de la fe, con sus renunciaciones, supera nuestras fuerzas. Otros sostienen que si nos proponemos de verdad seguir andando llegaremos a la meta.

Sin duda no todo son lágrimas y sufrimiento en la vida cristiana. El itinerario cristiano es de auténtica felicidad.

Santa Teresa en el libro 4.º de *Las Moradas* nos habla de «contentos» (o «consuelos») y «gustos» que hallamos en el camino. El segundo domingo de Cuaresma contemplamos a los discípulos Pedro, Juan y Santiago, compartiendo con Jesús un momento de plena paz y sosiego. ¿Qué diremos, pues, sobre el camino cristiano?

En santa Teresa están muy presentes lo que ella denomina «mercedes o regalos» que el Se-

ñor nos hace. No fue en absoluto una santa triste, sino todo lo contrario. Sin estos regalos no tendría sentido la alabanza y el agradecimiento al Señor. Pero distingue entre «contentos» o «consuelos» y «gustos». Aquellos provienen de nuestro esfuerzo, son como el agua que llega a nuestro campo a través de ingenio y trabajo, como, por ejemplo, cuando la subimos mediante una noria y unos canales. Los gustos, por el contrario, vienen directamente de Dios, como el agua que mana en nuestro campo de la fuente misma. Aquellos son como la satisfacción de haber hecho bien las cosas. Estos vienen cuando Dios gratuitamente lo concede. En definitiva la alegría y la paz están presentes en el camino cristiano y todo viene del Señor.

Para ella, gustar de Dios y de su paz es entrar en «oración de quietud». El corazón «se ensancha o dilata», como dice el Salmo 118,32. Nosotros vemos algo semejante en lo que experimentaron los discípulos en el Tabor. Era el «estar bien» con Jesús dentro de aquella nube, sintiendo cerca su presencia y la de los hermanos, escuchando la voz clara del Padre declarando su amor. Pero también aquí vemos que el gozo les vino regalado a los tres discípulos, fueron sorpren-

didados por un don tan grande. Y sin embargo, tuvieron que hacer el esfuerzo de subir con Jesús, hacerle caso y caminar hasta llegar a la cumbre. Sentían la satisfacción de haber subido, aunque la alegría que venía del don recibido era aun mayor...

En fin, hoy podemos afirmar que quien no haya experimentado la alegría y la paz en el camino de su fe, es que no conoce todavía a Jesucristo o, lo que sería peor, no camina realmente con Él.

Ciertamente esa alegría y esa paz son especiales. Para saber si las hemos experimentado, nos dirá santa Teresa, miremos en qué medida hemos superado el miedo, si ya no cumplimos por temor, si estamos más dispuestos a seguir siendo cristianos, hasta qué punto estamos más decididos y somos más generosos con Jesucristo.

Vamos siendo educados en el camino con Él. Los discípulos bajaron de la montaña, pues había que seguir andando. Y santa Teresa tiene por delante el itinerario de las tres moradas restantes del Castillo. Sólo que la manera de andar ya era diferente: permanecía el regusto de haber experimentado el gozo de amor de Dios.

† **Agustí Cortés Soriano**  
Obispo de Sant Feliu de Llobregat